

Symposium Bijzondere Zorg Volwassenen 15/11 over de Uitwijk en Triple-C "VAN ÉÉN OP ÉÉN NAAR SYSTEEM"

Een bewoner zit niet meer 7,5 uur per dag vast met zijn handen in een buikzakje, maar nog maar twee uur. In plaats van 21 uur per dag gefixeerd, nu nog maar nul uur. Deze resultaten werden geboekt bij een woongroep van De Plaatse, nadat de methode van Triple C werd ingevoerd voor de begeleiding.

Op 15 november werd in de aula op het terrein van locatie de Donksbergen een mini-symposium gehouden over Triple-C; de naam van de methodiek die sinds anderhalf jaar op de Uitwijk de hoofdtoon voert in de begeleiding. Alle bezoekers zijn professionals die in hun dagelijks leven te maken hebben met begeleiding aan mensen met ernstig probleemgedrag in een vaak vastgelopen situatie.

Andere koers

Hoe komt het dat één enkel woonhuis als de Uitwijk nu zo centraal staat? Toos van de Linden, kwaliteitscoördinator van de Plaatse, geeft kort de geschiedenis van de Uitwijk weer. Zowel management als medewerkers van de Uitwijk gaven al geruime tijd aan dat de situatie in deze woonvorm niet meer wenselijk was. Kwaliteit van zorg was onder de maat en een gedegen visie ontbrak. Na uitvoerig onderzoek om de vraag van beide partijen helder te krijgen is hulp van het centrum voor consultatie en expertise (CCE) ingeschakeld. Het CCE stelde voor om met Triple-C te gaan werken. Arie van Gerwen, hoofd WBC 7 waaronder de Uitwijk valt, en Leo Vermeir, gedragsdeskundige, zijn verantwoordelijk voor de veranderde koers, daar waar het team is geweest ook werkelijk een verandering teweeg te brengen.

Vertrouwen

Ruim anderhalf jaar geleden werd Triple-C op de Uitwijk geïntroduceerd. Op de

werkvloer werden visie en methode verankerd. Door ervaring groeide vertrouwen. Dit vertrouwen bij begeleiding deed bewoners groeien. In plaats van het probleemgedrag kwamen mogelijkheden van ieder individu centraal te staan. In termen van Triple-C; de bewoner wordt ingeschakeld in plaats van uitgeschakeld. Wat niets anders betekent als dat de bewoner gestimuleerd wordt actief deel te blijven nemen aan zijn of haar eigen leven.

Menswaardig

Dick van de Weerd, een van de grondleggers van Triple-C, begint zijn verhaal met een duidelijke boodschap. Triple-C pleit voor "herstel van het gewone leven", waarin wordt uitgegaan dat een menswaardig bestaan leidt tot menswaardig gedrag. Een dialoog op basis van gelijkwaardigheid is hierin van ongekend belang. Daar waar altijd één op één begeleiding voorop stond door probleemgedrag van bewoners heeft kennis van Triple-C bijgedragen aan een omslag in professioneel handelen. Begeleiding is niet meer gestoeld op ieders persoonlijke inschatting maar wordt gevoed door kennis, waar "samen" de sleutel is in het geheel.

Buikzakje

Dat dit een positief resultaat oplevert is een feit. Cijfers die Janneke Suy en Jasper Vijn, beiden medewerkers van de Uitwijk, de zaal insturen maken het resultaat

concreet. In plaats van 7,5 uur met zijn handen vast te zitten in een buikzakje is dit bij een bewoner afgenomen tot maar 2 uur per dag. Daar waar hij 21 uur per dag met zijn buik gefixeerd werd is dit gereduceerd tot nul uur. Wel degelijk een applaus uit de zaal waard.

Logica

Ook mevrouw Burnotte, moeder van één van de bewoners op de Uitwijk krijgt een welgemeend applaus uit het publiek. Haar persoonlijke verhaal slaat de spijker op de kop als ze vertelt dat de logica van haar zoon duidelijk niet altijd haar logica is. Haar vraag is dan ook helder: "Vraag niet aan mijn zoon, wat hij niet kan". Dat is Triple-C; sluit aan bij het ritme van de cliënt. Zoek naar mogelijkheden en ga uit van het ontwikkelingsniveau van de bewoner.

Kunstenaars

Als tot slot een medewerker in de zaal aangeeft zich te schamen voor de andere wijze waarop zij bewoners van de Uitwijk op de dagbesteding nu nog begeleidt, biedt het antwoord van Dick van de Weerd uitkomst. De start met Triple-C is gemaakt op de Uitwijk, een vervolg komt eraan voor dagbesteding. Feit is dat naast een dosis ervaring op de werkvloer, kennis en visie een minstens zo belangrijke rol spelen in het geheel. Een combinatie van beide maakt dat er een gedegen begeleiding kan bestaan. Want voorop staat dat Triple-C geen kunstje is maar dat er kunstenaars nodig zijn om dit te doen slagen.

Auke Creemers
Coördinerend begeleidster "de Uitwijk", Duizel,
2005